

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: P-203/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli – Pola, po sutkinji Tini Aflić, u pravnoj stvari tužitelja SAŠA TARLANOVIĆ, OIB: 18795936681 Koparska ulica 44, Pula, kojeg zastupa punomoćnik Josip Valić, odvjetnik u Puli, protiv tuženika OTP banka d.d. Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB 52508873833, koju zastupa Odvjetničko društvo Veljović i partneri d.o.o. Pula, radi utvrđenja ništetnosti, 25. rujna 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 5. Ugovora o kreditu broj: 050902316071 SN sklopljenog 2. rujna 2005. između tužitelja kao korisnika kredita sa jedne strane i tuženika kao Banke sa druge strane, potvrđenog 7. rujna 2005. kod Franka Čerina, javnog bilježnika u Puli, pod poslovnim brojem OV-6001/05, koja odredba glasi: "Članak 5. TROŠKOVI KREDITA 5.1. Korisnik kredita se obvezuje platiti troškove odobravanja kredita (troškovi obrade zahtjeva, skrbi oko osiguranja i rezerviranja sredstava, kao i administrativnih i drugih radnji) - jednokratno 2,45 % (dvazarezčetdesetpetposto) od iznosa odobrenog kredita, unaprijed, a najkasnije prije korištenja odobrenog kredita".
- II. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana naknadi parnični trošak u iznosu od 1.581,55 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja ove presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se u preostalom dijelu, koji iznosi 193,45 EUR, zahtjev tužitelja za naknadu troška odbija kao neosnovan.
- III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelju je podnio tužbu radi utvrđenja da je ništetna odredba članka 5. Ugovora o kreditu broj: 050902316071 SN sklopljenog 2. rujna 2005., potvrđenog 7. rujna 2005. kod Franka Čerina, javnog bilježnika u Puli, pod poslovnim brojem OV-6001/05, između tužitelja kao korisnika kredita sa jedne strane i tuženika kao banke s

druge strane, koja odredba glasi: „Članak 5. TROŠKOVI KREDITA 5.1. Korisnik kredita se obvezuje platiti troškove odobravanja kredita (troškovi obrade zahtjeva, skrbi oko osiguranja i rezerviranja sredstava, kao i administrativnih i drugih radnji) - jednokratno 2,45 % (dvazareztchetdesetpetposto) od iznosa odobrenog kredita, unaprijed, a najkasnije prije korištenja odobrenog kredita“. Dalje navodi da je tuženik od tužitelja 8. rujna 2005. na ime troškova obrade zahtjeva i odobravanja kredita naplatio iznos 2.740,57 kn / 363,74 EUR. Ističe da je tuženik o predmetnom kreditnom poslu, koji je potrošački ugovor, kao trgovac sam sastavio tekst Ugovora o kreditu te se radilo o tužnikovom unaprijed formuliranom standardnom ugovoru i kao takvog dao ga na potpis tužitelju kao potrošaču, a da se prethodno nije pregovaralo o ugovornim odredbama toga ugovora te tužitelj nije imao utjecaj na njihov sadržaj, što je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, budući da tužitelj nije bio informiran, niti su u ugovoru navedeni parametri slijedom kojih je mogao znati koje troškove banka naplaćuje kao jednokratnu naknadu za obradu zahtjeva za sklapanje ugovora, odnosno, zbog čega takvi troškovi iznose upravo 2,45% od iznosa odobrenog kredita. Stoga smatra da je citirana odredba nepoštena i predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev za utvrđenjem ništetnosti predmetne ugovorne odredbe.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev.

3. U postupku su pročitane isprave: Ugovor o kreditu broj 050902316071 SN (u nastavku: Ugovor o kreditu), potvrda o naplaćenoj naknadi za obradu kredita i opomena pred tužbu te je pročitani iskaz tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi nišetnom odredba članka 5.1. Ugovora o kreditu. Među strankama nije sporno da je između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora sklopljen predmetni Ugovor o kreditu te da je naplaćena naknada za korištenje kredita u iznosu 363,74 EUR. Sporno je pitanje je li predmatna ugovorna odredba nišetna.

6. Tužitelj je u iskazu naveo da mu je prilikom sklapanja ugovora o kreditu bilo najbitnije odrediti kolika će mu biti rata kredita jer je imao na umu koliko može odvojiti novaca, da mu je zaposlenica banke savetovala da sklopi konkretan ugovor o kreditu, uspoređivala je kolika bi mu bila rata da je uzeo drugu vrstu kredita i rekla mu da mu je ovaj kredit najpovoljniji, da mu ne treba sudužnik, a da mora napraviti životno osiguranje i da će mu se naplatiti trošak obrade kredita. Navodi da o tome nije bilo pregovora jer je to bio uvjet za dobiti kredit te da mu nije konkretizirala na što se točno odnosi taj trošak obrade kredita.

7. Sud je iskaz tužitelja ocijenio istinitim jer je iskazivao logično i uvjerljivo, u skladu s dokumentacijom u spisu, a ni tuženik nije osporio istinitost njegovog iskaza.

8. Stav je ovoga suda da je navedena ugovorna odredba nepoštena, odnosno nišetna. Naime, sud je utvrdio da tužitelju nije posebno obrazloženo iz kojeg razloga

se naplaćuje naknada za obradu kredita, na što se ona odnosi i koji su točno troškovi obrade kredita, ali je u konačnici tužitelj prihvatio plaćanje naknade jer je to bio uvjet za sklapanje ugovora. O ugovornoj odredbi o naplati naknade za obradu kredita nije se posebno pregovaralo, niti je tužitelju objašnjeno na što se te naknade odnose, koje troškove pokrivaju i zašto su odmjerene u postotku iznosa kredita. Tuženik u tijeku postupka nije pojasnio o kojim je točno troškovima riječ, nije dokazao da se o navedenoj odredbi pojedinačno pregovaralo niti je u tom smislu ponudio dokaze.

9. Prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu poslovni broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva, što u konkretnom slučaju znači da potrošaču moraju na transparentan način biti objašnjeni razlozi i pojedinosti mehanizma određivanja i obračuna naknade za odobravanje kredita, tako da potrošač na temelju točnih i razumljivih kriterija može predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlaze. Stajališta suda EU u tumačenju i primjeni Direktive 93/13/EEZ jasno naglašavaju važnost informiranja potrošača prije sklapanja ugovora o ugovornim uvjetima i njihovim posljedicama. Takvo obavješćavanje od bitne je važnosti za potrošača jer će samo na temelju prethodne, potpune i razumljive obavijesti potrošač biti u situaciji razumno shvatiti i predvidjeti posljedice i ekonomske učinke koje za njega može imati sklapanje ugovora s takvim ugovornim odredbama. Praksa suda EU iz predmeta C-26/13 odraz je ustaljenog stajališta da se potrošač nalazi u slabijem položaju u odnosu na poduzetnike, u konkretnom slučaju banku, kako u pogledu pregovaračke snage, tako i u pogledu razine obaviještenosti, odnosno položaju koji vodi do pristanka na uvjete koje je poslovni subjekt prethodno sastavio, bez mogućnosti utjecaja na sadržaj. Upravo zbog tog slabijeg položaja potrošača Direktiva 93/13/EEZ obvezuje države članice na propisivanje mehanizma koji će osigurati da bilo koja ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo može biti podvrgnuta ispitivanju, kako bi se ocijenilo je li eventualno nepoštena.

10. Tužitelj kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije posebno pojedinačno pregovarao o ugovornoj odredbi kojom su određeni troškovi jednokratne naknade za obradu kreditnog zahtjeva. Navedena odredba bila je unaprijed formulirana od strane tuženika, a tužitelj kao korisnik kredita nije imao utjecaja na njezin sadržaj, što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja.

11. Odredbom članka 59. Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora ("Narodne novine" broj 96/03, u nastavku: ZZP/03) propisano je da ugovor o potrošačkom zajmu, između ostalog, mora sadržavati odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

12. U članku 5.1. Ugovora o kreditu radi se o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita, ovdje tužitelj, prije ili istovremeno s korištenjem kredita obvezuje platiti naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 2,45% od iznosa kredita. Ugovor o kreditu reguliran je odredbom članka 1021. Zakona

o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23, u nastavku: ZOO), kojom je propisano da banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno. U predmetnom ugovoru nije navedeno od čega se sastoji naknada za obradu kredita, koji su to konkretni troškovi obrade kreditnog zahtjeva te zašto je naknada određena upravo u toj visini. Navedena je odredba netransparentna i apstraktna te se iz nje ne može zaključiti zašto i radi čega tužitelj za ostvarenje kredita mora uopće tuženiku platiti nekakvu naknadu i radi čega upravo u postotku iznosa kredita.

13. Zaključno, Ugovor o kreditu pripremio je tuženik, radi se o tipskom ugovoru te se o spornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, već je tužitelj na unaprijed postavljene uvjete po tuženiku morao pristati da bi uopće bio u mogućnosti ishoditi kredit. S obzirom na to da je tužitelj platio naknadu za obradu kredita u visini određenoj ugovorom, navedena je ugovorna odredba prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača pa je navedena odredba u smislu članka 81. stavka 1. ZZP/03 nepoštena i u smislu članka 87. stavka 1. ZZP/03 ništetna.

14. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke.

15. Odluka o trošku iz točke II. i III. izreke temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, u nastavku: ZPP), u vezi s člankom 164. ZPP-a, a visina troška odmjerena je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023, u nastavku: Tarifa). S obzirom na vrijednost predmeta spora, tužitelj ima pravo na naknadu odvjetničkog troška u visini 50 bodova za sastav opomene pred tužbu (Tbr. 37.), 100 bodova za sastav tužbe (Tbr. 7.1.), 100 bodova za sastav podneska od 6. svibnja 2026. (Tbr. 8.1.), 100 bodova za sastav podneska od 26. svibnja 2026. (Tbr. 8.1.), 100 bodova za ročište 10. lipnja 2026. (Tbr. 9.1.), 100 bodova za ročište 15. rujna 2026. (Tbr. 9.1.) i 50 bodova za ročište za objavu presude (Tbr. 9.3.) što čini ukupno 600 bodova, a što množeno s vrijednošću boda 2,00 EUR (Tbr. 54.) i uvećano za pripadajući PDV (Tbr. 46.) iznosi 1.500,00 EUR. Nadalje, tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 26,55 EUR te sudske pristojbe na presudu u iznosu 55,00 EUR, dakle ukupno 81,55 EUR, a ne u zatraženom iznosu 200,00 EUR sve u skladu s odredbama Tar. br. 1. stavka 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/2023, 50/2026, na snazi u vrijeme podnošenja tužbe) i Tar. br. 1. stavka 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 50/2026, na snazi u vrijeme donošenja presude). Materijalni trošak u zatraženom iznosu od 75,00 EUR nije priznat jer tužitelj nije pružio dokaze o njegovom nastanku i visini. Sukladno svemu navedenom ukupan parnični trošak tužitelja iznosi 1.581,55 EUR. Tuženiku nije priznat trošak jer nije uspio u sporu.

U Puli 25. rujna 2026.

Sutkinja
Tina Aflić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o njoj odlučuje nadležan županijski sud.

Dna:

- tužitelju po pun., uz sudsku pristojbu za presudu
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-a7fc5**

Kontrolni broj: **0c5d0-7a5c2-c261c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.